

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

19. Aspiciens in cœlum benedixit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

Magnum votum vount. Alius vouet relinquere omnia sua distribuendo pauperibus, & ire in communem vitam, in societatem sanctorum. Magnum votum vount. Quisque quod vouere voluerit, voueat: Illud attendat, vt quod vouerit redat: quia scriptum est, Vouete & reddite Deo vestro. Hæc ille, & multò illuc plura. Idem denique voti semel facti vinculum vrget, & premit, in lib. de adulterinis coniugijs, lib. i. capite 24. Solet Caluinus D. Augustinum fidelissimum antiquitatis interpretem meritò vocare. Expostulent ergo contra illum imò contrata totam antiquitatem Caluinistæ, quibus authore Caluino vota monastica cum manifesta impietate coniuncta videntur.

19. *Aspiciens in cælum benedixit.*

BE NEDICTIO hocloco, ait Caluinus, ut alibi sepe pro gratiarum actione capitur. Sed eadem historia apud Lucam posita hanc expositionem manifesti erroris conuincit, nisi forte ipsis panibus ac piscibus gratias egisse Christum dicere velit Caluinus. Nam in Luca sic legimus. Luc.9. Acceptis quinque panibus & duobus piscibus, respxit in cælum, & benedixit illis, & fregit. Manifestè Benedicatur quod Christus ipsis panibus & piscibus benedixerit, id est, bene precatus fuerit, aspiciens in cælum, ut potestatem hanc benedicendi & per benedictionem multiplicandi à cælo se accipere profiteretur. Porro idem Caluinus in capite 19. Matth. ad illa verba, *Oblati sunt ei parvuli ut imponeat eis manus*, ait Christum oblatos sibi parvulos solemniter benedictionis ritu Deo Patri consecrasse. Beza in hunc Matth. locum benedictionem quoque interpretatur gratiarū actionem, quia Matth. 15. & Ioan. 6. in simili miraculo ponitur vox εὐχαεισήσουσας, gratias

gratias egit, non autem, εὐλόγησε, benedixit. Ceterū Luc. 9. vbi non solū repetitur verbum εὐλόγησε benedixit, sed additur relatiuum αὐτούς, illis i. panibus, in hūc modum cauillatur. Non dubium est

Bezae in-
nis lucta
& tergi-
versatio.

(inquit) quin εὐλόγησε hoc loco significet τὸ εὐχαέσθιον gratias agere. Quia tamen additur relatiuum αὐτούς, & nimis absurdum fuerit cogitare Christum egisse panibus gratias, aut precatum esse panes ac pīscēs, emollienda est hac interpretatio. Dicitur ergo panibus benedixisse, id est, de his panibus ac pīscībus gratias egisse Deo Patri, & simul eum precatus ut tantilla panum ac pīscīum copia tantam multitudinem pāsceret. Denique ut totum hoc conuiuium ad Dei gloriam referretur. Hæc Beza contra apertam veritatem Euangelicā pertinaciter contendens, & contra stimulum frustra calcitrans. Hæc enim expositio sensum literæ prorsus euertit. Nam de panibus gratias agere Deo, non est ipsis panibus benedicere, sed Deo. At Lucas dixit, quod ipsis panibus benedixerit Christus. Deinde precari Deum pro multiplicatione panū, est rursus actio ad Deum relata, non ad panes. At Lucas dicit, ipsi panibus benedixisse Christū, ut benedictionis actio ad panes ipsis referatur. Denique ut totum conuiuium ad Dei gloriam referatur, finis certè benedictionis esse potuit, sed non ipsa benedictio, quæ ad ipsis panes referebatur, si vera narrat Lucas. Postremò si quoniam in alijs Scripturis legimus, Benedixit aībus & pīscībus & hominibus, dicens, Crescite & multiplicamini; & ad Abrahā, Benedic tibi, & magnificabo nomen tuū, &c. & rursus de Sara, Benedic ei, & ex illa dabo tibi filiū cui benedicturus sum, eritque in nationes; & denique ad Isaac, Benedic tibi, & multiplicabo semen tuum, &c. & postremò de Iacob, Benedixit ei, dicens, Cresce & multiplicare, sed & toti veteri populo, Benedicā panibus tuis, & aquis, & auferā infirmitatem

Bezae
glossā lite-
ram de-
struit.

Gen. 1.

Gen. 22.

Gen. 17.

Gen. 26.

Gen. 35.

Exod. 23.

mitate de medio tui; in his multisq; alijs similibus locis nemini dubium est benedictiones Dei ad ipsas creaturas relatas, & aliquid in illis operatas, fuisse: quæ hoc loco hæretorum tergiuersatio est, benedictionis actionem in Christo à creaturis tanto miraculo multiplicatis remouere, & in solâ gratiarum actionem conuertere? Sed impudentes hæretici clamant semper & postulant scriptum verbum & literæ contextum: ipsum tamen verbum & contextum audacissimè peruerunt. Alioqui cur non aduertunt Christum ut hominē gratias Patri egisse, vt Deum verò benedixisse, & benedicendo panes multiplicasse? Sanè dum ita pertinaciter contendunt Christi benedictionem nihil fuisse quam gratiarum actionem, id obiter agunt, vt diuina sua actione & operatione propria, qua panes benedicendo multiplicauit, Christum spolient: quem sibi aditum patefieri gaudebunt in sinu noui hodie Ariani. Tota autem hæc eorum pertinax contentio inde nascitur, ne in diuina Eucharistia, ad cuius doctrinam Christus hac panū multiplicatione viam sternebat (quam ob causam idem miraculum præter morem suum Ioannes repetit, vt sermonem quem Christus de *Ioa. 6.* carne sua manducanda proximè habuit, ante hoc miraculum proximè præcessisse ostenderet) benedictionem Christi ad ipsa elementa panis ac vini referri videantur: de quo infrâ cap. 26. plura dicemus.

Scripturæ
textū au-
da&ter
corrump-
punt hæ-
retici.

28. Domine, si tu es, iube me ad te venire.

QV M Petri fidem hoc loco omnes interpretes laudent & admirentur, ipsa quæ res gesta & Christi approbatio proclamat, sed & singularem Petri